

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: nezl. N. C.
zastoupena zákonnou zástupkyní O.T.
obě státní příslušnost Ukrajina

právně zastoupena Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou
sídlem Masarykovy sady 76/18, 737 01 Český Těšín

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2020, č. j. OAM-396/ZA-HA08-VL16-2020, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokátky Mgr. Beaty Kaczynské se určuje částkou **8 228 Kč**, která jí bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 1. 10. 2020, č. j. OAM-396/ZA-HA08-VL16-2020, žalované Ministerstvo vnitra ČR zamítlo žádost nezletilé žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu správního řízení vzal žalovaný za objasněno, že žádost o udělení mezinárodní ochrany podala zákonná zástupkyně jménem nezletilé žalobkyně ze stejných důvodů, pro které ona i její manžel, jakožto otec nezletilé požádali v České republice o mezinárodní ochranu. Nezletilé žalobkyni – jejich dceři na Ukrajině sice nic nehrozí, ale vzhledem k věku tam nemůže být sama. Žalovaný poukázal na to, že Česká republika považuje Ukrajinu za bezpečnou zemi původu ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Zákonná zástupkyně nezletilé žalobkyně v průběhu správního řízení neprokázala, že v případě nezletilé nelze Ukrajinu považovat za bezpečnou zemi původu, a proto žalovaný žádost nezletilé žalobkyně o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou zamítl podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu.
2. Nezletilá žalobkyně podala proti uvedenému rozhodnutí žalovaného prostřednictvím své zákonné zástupkyně žalobu, ve které žalovanému vytýkala porušení ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobkyně má za to, že skutečnosti, které uvedla v žádosti o udělení mezinárodní ochrany zpochybňují, že Ukrajina je v jejím případě bezpečnou zemí původu. Je závislá s ohledem na svůj věk na péči své matky, která má důvodné obavy z návratu na Ukrajinu, a která rovněž žádá mezinárodní ochranu v České republice. Přestože správní orgán mezinárodní ochranu její matce neudělil, soudní přezkum tohoto rozhodnutí není dosud ukončen, neboť je vedeno řízení o její kasační stížnosti u Nejvyššího správního soudu. V případě nuceného návratu do země původu bez ohledu na rozhodnutí ve věci její matky, by se jednalo o zásadní zásah do jejího práva na soukromí a na rodinný život. Podáním ze dne 1. 2. 2021 upřesnily ustanovená právní zástupkyně žalobkyně tuto žalobu v tom, že porušení ust. § 3 správního řádu spatřuje v nedostatečných informacích o zemi původu nezletilé žalobkyně, které žalovaný v průběhu řízení pro své rozhodnutí shromáždil. Za nezletilou žalobkyni navrhovala, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.
3. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2020, č. j. OAM-396/ZA-HA08-VL16-2020 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla

jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě nezletilé žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

4. Z obsahu připojeného správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že zákonná zástupkyně nezletilé žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany nezletilé dne 14. 7. 2020. V rámci poskytnutí údajů k této žádosti uvedla dne 5. 8. 2020, že za nezletilou žádá o mezinárodní ochranu ze stejných důvodů jako ve svém případě a že současně „žádá za dceru o sloučení rodiny“. Tytéž důvody opakovala zákonná zástupkyně při pohovoru konaném k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Na otázku, zda se obává něčeho v případě vycestování nezletilé žalobkyně do vlasti, odpověděla, že o dceru obavu nemá, pro ni sice hrozba existuje, ale domnívá se, že dceři by neublížili. Každopádně nezletilá žalobkyně na Ukrajině vzhledem ke svému věku nemůže být bez rodičů. Součástí správního spisu je informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 25. 4. 2020 o politické a bezpečnostní situaci na Ukrajině, mezinárodních smlouvách a lidských právech a svobodách, vojenské službě a vnitřně přesídlených osobách na Ukrajině a zpráva téhož odboru nazvaná „Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu“.
5. Podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu se jako zjevně nedůvodná zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany pochází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
6. Zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle tohoto zákonného ustanovení je vázáno na splnění dvou podmínek. První podmínkou je to, že žadatel přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu. V projednávané věci není sporu o tom, že nezletilá žalobkyně je státní příslušnicí Ukrajiny, stejně jako oba její rodiče a že v souladu s ust. § 2 vyhl. č. 328/2015 Sb. považuje tuto zemi Česká republika s výjimkou poloostrova Krym a části Doněcké a Luhanské oblasti za bezpečnou zemi původu v souladu s ust. § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Tato podmínka je tedy bezesporu v daném případě naplněna. Druhou podmínkou je pak to, že žadatel neprokáže v řízení o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. Při pohovoru dne 5. 8. 2020 zákonná zástupkyně žalobkyně výslovně uvedla, že v případě vycestování do vlasti o nezletilou obavy nemá. Domnívá se, že by jí neublížili, avšak uvedla, že pro ni na Ukrajině hrozba existuje. V žalobě pak odkázala bez další konkretizace na skutečnosti, které zpochybňují, zda Ukrajinu za bezpečnou zemi původu lze v jejím případě považovat. Krajskému soudu je z jeho úřední činnosti známo, že žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 3. 2019 č.j. OAM-265/ZA-ZA12-VL16-2018 rozhodl o v pořadí již druhé žádosti zákonné zástupkyně nezletilé žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany tak, že ji žádnou z forem mezinárodní ochrany neudělil. Proti tomuto rozhodnutí podala zákonná zástupkyně nezletilé žalobkyně žalobu, kterou krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 27. 11. 2019 č. j. 61 Az 24/2019-42 jako nedůvodnou zamítl. Následná kasační stížnost podaná zákonou zástupkyní nezletilé žalobkyně byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2020 č. j. 3 Azs 416/2019-51 odmítnuta pro nepřijatelnost. Nelze proto přisvědčit žalobní námitce, že zákonná

zástupkyně nezletilé žalobkyně jako její matka má důvodné obavy svědčící pro to, že Ukrajinu v jejím případě nelze považovat za bezpečnou zemi původu a z toho dovodit, že v případě nezletilé žalobkyně závislé na péči své matky, nebyly naplněny podmínky pro zamítnutí její žádosti o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodné. Stejně tak nemůže krajský soud souhlasit s žalobní námitkou týkající se údajného porušení ust. § 3 správního řádu, tedy že by žalovaný nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný si opatřil pro své rozhodnutí dostatek informací jak z poskytnutých údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tak také z pohovoru vedeného se zákonnou zástupkyní nezletilé žalobkyně. Za dostačující považuje krajský soud i shora citované použité informace týkající se hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu. Krajský soud proto uzavírá, že zákonná zástupkyně v řízení neprokázala, že v případě nezletilé žalobkyně nelze zemi původu Ukrajinu považovat za bezpečnou zemi.

7. Ze shora uvedených důvodů proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s., přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
8. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v tomto řízení úspěch neměla a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).
9. Ustanovené advokátce nezletilé žalobkyně byla přiznána odměna za její zastupování v rozsahu dvou úkonů právní služby po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč, tj. 6 800 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění a s připočtením 21% DPH, tj. 1 428 Kč činí odměna celkem 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů jeho od doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. února 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce